

Neem in je hand: de plant voor je hem plant,
bevoel de wortels en de wortelaarde,
de losse, die zich rond de lichtbehaarde
verzameld houdt, wees er zo aan verwant

dat de groeve zich koestert om je hand
voor je hem neerlaat, of je hem bewaarde
als hij, gebed, in 't duister al tast naar de
bewateringen onder grind en zand.

Gelijk het voelt na jaren als een druk,
was het ten afscheid, was 't bij het naderkomen,
in je handpalm die warmend ingeprente

lichaamlijkheid van iemand bij ontstente-
nis – zo dat aangeraakt, even genomen,
nooit vast te houden weggeplant geluk.

C.O. Jellema

Uit: Een slaande hoof.

Uitgeverij Querido, Amsterdam (1988)

“dat aangeraakt, even genomen, nooit vast te
houden weggeplant geluk”